

gen helhjertet støtter den indsats, der gøres fra OSCE's side, og som vi ved, at den danske regering er varm fortaler for. Jeg tænker her først og fremmest på støtten i form af det aktive danske bidrag til organisationens operationelle og konfliktforebyggende arbejde.

Hvad angår spørgsmålet om en styrkelse af den parlamentariske forsamling, ligger også dette helt fint i tråd med den danske holdning og med den radikale holdning. Den danske regering har gennem de seneste år arbejdet aktivt for at placere den parlamentariske forsamling mere centralt i OSCE's arbejde, end forsamlingen var oprindeligt. På det deklaratoriske plan ses det bl.a. ved, at OSCE-topmødet i Istanbul i 1999 anerkendte den parlamentariske forsamling som en af hovedinstitutionerne i OSCE.

På det mere operationelle plan har den parlamentariske forsamling fået en række centrale og meget vigtige opgaver knyttet til overvågning af valghandlinger i forbindelse med parlamentsvalg. Endelig er der med dansk støtte skabt mulighed for, at OSCE-parlamentarikerforsamlingens præsident deltager ved møderne i OSCE's ministertrojk.

I Det Radikale Venstre anerkender vi de bestræbelser, der gøres for at gøre internationale organisationer som OSCE mere gennemsigtige og demokratiske, og derfor støtter vi fra radikal side de bestræbelser, der går i retning af at styrke den parlamentariske forsamling's placering i OSCE-systemet.

Endelig skal jeg sige, at Det Radikale Venstre selvfølgelig kan støtte det udmærkede forslag til vedtagelse, der ligger på bordene.

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det er jo sådan set meget interessant med den organisation, der hedder OSCE, for det er jo netop ikke en europæisk organisation, selv om den lægger hovedparten af sit arbejde i Europa. Europarådet er en europæisk organisation, men OSCE er jo en organisation, der går over Atlanten, og som derfor er en organisation, som jo afspejler situationen ved slutningen af den kolde krig og efter den kolde krig. Og det har selvfølgelig præget organisationens opgaver.

I den sammenhæng må vi sige, at OSCE har spillet og spiller en vigtig rolle omkring konfliktforebyggelse. Den er demokratiopbyggende, men harmoniserer også det, man kan kalde forståelsen af menneskerettighedernes indhold og nødvendighed. Altså alene det, at organisa-

tionen eksisterer, at der er møder, at der er løbende diskussioner, at der er valgobservationer, hvor man samler folk fra forskellige lande, er med til at harmonisere en forståelse af menneskerettighedernes indhold og nødvendighed. Og derfor er det også i Enhedslistens ånd, at man styrker organisationen som helhed.

Der kan, som i andre internationale organisationer, være nogle problemer i OSCE med dobbeltstandarder, det vil sige, at man har lettere ved at tage afstand fra ugerninger, der foregår nogle steder end andre steder.

F.eks. har det undret os længe, at Tyrkiet ikke i langt højere grad har været på dagsordenen i OSCE. Man har konstateret en fantastisk mangling på vilje i OSCE til at tage afstand fra Tyrkiets overtrædelser af menneskerettighederne. Det hænger måske især sammen med, at der netop er det transatlantiske argument og indhold, der gør, at man i høj grad kigger på det sikkerhedspolitiske aspekt defineret ud fra Vestens interesser.

Styrken i OSCE ligger, modsat i Europarådet, helt klart efter vores opfattelse i ministerdelen. Det er den, der har fungeret udfarende, og det er interessant, synes vi, at konstatere, at den har været i stand til det, på trods af at man har en konsensusregel. Der tales jo tit om, at man ikke kan nå noget ved hjælp af konsensus, men man har faktisk været i stand til at fungere på trods af, at man har kravet om konsensus i ministerdelen.

Det er klart, at vil man noget mere med OSCE, vil man udvikle OSCE, så kan det også godt være, at man bliver nødt til dér at lave nye principper, f.eks. konsensus minus én, eller andre måder, så et enkelt land ikke kan sætte sig imod beslutninger; men i hvert fald kan man konstatere, at det har fungeret.

Diskussionen i dag handler jo så bl.a. om en styrkelse af samarbejdet mellem ministerdelen, hvis styrke vi anerkender, og så den parlamentariske forsamling. Og det er måske her, vi har et problem, for sådan et samarbejde er jo noget, man skal gøre sig fortjent til, og vi har helt klart den opfattelse, at den parlamentariske forsamling er det svage led i OSCE.

Der bliver gjort godt arbejde i den parlamentariske forsamling, især mellem møderne vil jeg sige. Der er jo kun årlige møder, som, ja, hvordan skal jeg formulere det, ikke er de mest indholdsmættede møder, som jeg har været udsat for, men der bliver gjort et godt arbejde indimellem. Altså der er valgobservationer, som jeg